

Пенчо Славейков

Зад горите тъмни ясен ден
се кани...

Зад горите тъмни ясен ден се кани,
и цветята, росни от зорите ранни,
поздрав му изпращат – своя аромат...
Как е хубав, боже, твоя дивен свят!

На пладнешко слънце от лъчите грени,
пъпчици разцъфват розите засмени,
и зарад милувка свождат цвят към цвят...
Как е дивен, боже, твоя хубав свят!

Месечко градински посребрил е грани,
на първинка обич в бляна замечтани,
свели сме се ние, като цвят към цвят...
Как е весел, Боже, твоя дивен свят!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова, Милена Тодорова и Мартин Митов

Публикация

П. П. Славейков, Събрани съчинения в осем тома, том 1. Български писател, С. 1958
П. П. Славейков, Съчинения. Том II. Лирика. Фигура, С. 2003.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6606>]